

СЛЪНЦЕТО И МЕСЕЧИНАТА ДАХОМОЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Атанас Далчев, 1979

chitanka.info

Слънцето и месечината били кръвни роднини. Веднъж месечината рекла на слънцето:

— Хайде да хвърлим нашите деца от небето на земята.

Слънцето се съгласило. В уречения ден месечината скрила децата си, а вместо тях събрала цял чувал камъни и отишла при слънцето. А слънцето не се досетило за това коварство и натуряло децата си в чувала. Метнали те чувалите на гръб и се спуснали на земята.

Дълго вървели по земята, докато стигнали до една голяма река. Месечината започнала да изсипва тогава камъните от своя чувал в реката. Видяло това слънцето и също изсипало там своя чувал, а после двамата си тръгнали за къщи.

Свършил денят. Залязло слънцето, а на небето излязла месечината с децата си. Разсърдило се тогава слънцето, смъкнало месечината от небето и почнало да я разпитва защо го е накарала да хвърли децата си в реката. Месечината отговорила на слънцето:

— Много голяма е твоята сила. Нека децата ти останат във водата и се превърнат на риби. А хората ще ловят риби и ще се хранят с тях.

И ето оттогава слънцето и месечината престанали да живеят помежду си в мир. И до ден днешен между тях няма сговор.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.